

HET UNIVERSUM VAN
DE BOOM

HARO WIJNSOUW

HET UNIVERSUM VAN
DE BOOM

Het Universum van de boom
© Haro Wijnsouw 2021
Alle rechten voorbehouden
Omslagontwerp Peter Wijnsouw
ISBN 9789464350210

INHOUD

VOORWOORD	7
DANKWOORD	9
ZAAD	10
KIEMEN	13
LICHT EN DONKER	17
GROEIEN	19
ZONLICHT	24
SAPSTROOM	29
ANTENNES	34
ENERGIESTROMEN	38
VERBINDINGEN	42
ENERGIEVELDEN	38
OERKRACHTEN	51
EIGENSCHAPPEN	55
BOOMWEZENS	61
HART	66
COMMUNICATIE	70
OPENBLOEIEN	76
OMGEVING	81
BODEM	87
BOS	95
MENS	102
UNIVERSUM	106
TRANSFORMATIE	108

Voor Peter, voor Anna

VOORWOORD

Dit schrijven over bomen was alleen mogelijk door met hen een diepgaande relatie aan te gaan. Het doorgronden van hun levensprocessen en het begrijpen van de ware betekenis van hun bestaan vroeg om een open en onbevangen benadering.

De bomen deden hun verhaal en wat ze vertelden vertaalde zich in een veelheid aan intuïtieve waarnemingen en inzichten. Het bracht me in contact met de verschillende ruimere dimensies van hun bestaan en wierp een verrassend nieuw licht op een aantal van hun levensfuncties. Zo blijkt dat er aan de fotosynthese een wisselwerking tussen orde en chaos ten grondslag ligt, er geen sapstroom mogelijk is zonder de leviterende energiestroom en de relatie met de bodemschimmels van veel fundamenteelere aard is dan we op het eerste gezicht vermoeden. De rode draad door het verhaal is echter dat bomen uiterst verticaal gerichte wezens zijn die hierdoor een van de belangrijkste communicatiemiddelen vormen tussen de Aarde en de rest van het Universum. Het zijn dubbelzijdige antennes die op alle mogelijke niveaus de balans weten te vinden. Bomen zijn daarom een van de meest kenmerkende manifestaties van deze planeet.

Dit boek heeft de bedoeling om de bomen de ruimte te geven die ze verdienen. Blij met dit aanbod nemen ze ons mee in de onmetelijkheid van hun bestaan, van de vorming van het zaad, het kiemen en het groeien tot het bloeien. De bomen laten ons zien hoe ze met de grote primaire tegenstellingen omgaan, wat de betekenis is van de oerkrachten, hoe hun energiestelsel functioneert en vooral wat de waarde van het hart is. Bomen spiegelen ons het leven voor. Ze maken ons duidelijk dat, wat wij mensen als op zichzelf staande onderdelen van het bestaan beschouwen, onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Ecologie, energetica, sensitiviteit en spiritualiteit verweven zich tot één verhaal. Hun

relatie met de omgeving is daarom geen rechtlijnige wisselwerking, het is een opgaan in het geheel en tegelijk het uiten van de eigenheid van elk individu.

En de mens? We lijken wonderbaarlijk goed op bomen. Zowel de bomen als wij vervullen een bepalende rol in de huidige grote veranderingen op Aarde en reiken beide verlangend uit naar het wijdere Universum.

Voor het eerst in de menselijke geschiedenis staan we voor het voldongen feit dat het leven op deze planeet drastische wijzigingen zal ondergaan. Door een ingrijpende klimaatsverandering en de vernietiging van grote delen van de aardse landschappen zullen in de nabije en verdere toekomst vele soorten en biotopen verdwijnen. Wanneer het aardoppervlak uitdroogt gaan de levensvormen die sterk afhankelijk zijn van water het steeds moeilijker krijgen.

De toekomst van de bomen is dus onzeker. Toch leren ze ons dat de veranderingen aan het aardoppervlak deel uitmaken van een veel grotere ontwikkeling en dat de teloorgang van het leven een uiting is van een diepgaand planetair transformatieproces. De Aarde maakt een ware evolutiesprong mee, vele oude aspecten van haar bestaan zullen verdwijnen, nieuwe dienen zich aan. De bomen, opnieuw in al hun wijsheid, laten ons zien dat alle levensvormen manifestaties zijn van zowel een aards als een kosmisch verlangen om zich steeds verder te ontwikkelen. Het is alsof het verhaal dat de bomen vertellen een soort afscheid is. Ze laten ons zien hoe hun Universum miljoenen jaren lang functioneerde en hoe ze tegelijk opgaan in een volledig nieuw verhaal. Of ze als soort in hun huidige vorm blijven bestaan is een vraag die, zoals de bomen het ons leren, in het hart ligt besloten.

DANKWOORD

Toen ik twintig jaar geleden het boek "Ontmoetingen met bomen" van Maja Kooistra in handen kreeg kon ik niet vermoeden dat er zich in de jaren die volgden een waar Universum voor me zou openen.

De bomen werden mijn leermeesters, ze leerden me over de energetica van het leven, omtrent de rol van natuurwezens en vooral wat de waarde van het hart is. Ze brachten en brengen me nog steeds waar ik moet zijn, mijn dankbaarheid ten opzichte van hen is dan ook eeuwig en eindeloos. Ik hoop lezer, dat de bomen voor jou even wijze gidsen mogen zijn. Je zult zien, mens en boom zijn werkelijk voor elkaar geschapen.

ZAAD

Het zaad is het begin van alles, zo lijkt het. Vanuit het zaad ontwikkelt het kiemplantje zich tot een jong twijgje dat, als het even meezit, uitgroeit tot een volwassen boom. Ontkiemen is de start van een nieuw boomleven en het heeft dezelfde intensiteit in zich als de geboorte van een zoogdier of het uitkomen van een vogelei. Het is het moment dat het zaad zijn diep gekoesterde geheimen aan de wereld prijsgeeft.

Het is het begin maar toch weten we dat er voor deze manifestatie in het licht een heel proces van toenadering, versmelting en bevruchting aan is voorafgegaan. Het mannelijke vond het vrouwelijke in een seksueel geladen verbinding waaruit er een bevruchte eicel ontstond dat vervolgens uitgroeide tot een zaadje. Is de bevruchting dan het begin van alles? Is het samensmelten van genen, sensitieve ladingen en ideeën de ware start van het nieuwe leven? Is het kiemen, het uitkomen van het ei en het geboren worden uit de moederschoot gewoon een volgende stap in de levenscyclus? Boomzaden laten ons duidelijk zien hoe datgene wat we als leven beschouwen zich pas ten volle uit bij het ontkiemen.

Wanneer de bevruchting heeft plaatsgevonden en het zaad rijpt ontstaat er de nood aan een voedingsbodem waarin de kiem kan wortelen. Boomzaden zijn er in talloze vormen en maten maar ze hebben allemaal de opdracht om dichtbij of ergens verder weg in een vruchtbare bodem terecht te komen om zo de boomsoort op gepaste wijze te helpen verspreiden. Lindebomen en esdoorns maken gebruik van vleugeltjes om, gedragen door opstijgende luchtlagen en de wind, een geschikt plekje te vinden. De pluizige zaadjes van wilgen en populieren passen dezelfde methode toe en laten zich in het late voorjaar als sneeuwvlokken massaal meedrijven. Andere zaden zoals eikels ondergaan in eerste instantie de zwaartekracht, vallen pardoos op de grond en hopen daarna dat ze

door een vogel of een ander dier worden meegenomen.

Kokosnoten maken eveneens gebruik van dieren, namelijk mensen en andere primaten, maar laten zich evengoed meedrijven met het stromende water van een rivier. Wanneer het zaad uiteindelijk in goede aarde is gevallen volgt er een periode van wachten op gunstige omstandigheden. De temperatuur, vochtigheid, lichtinval en nog zoveel andere factoren dienen te voldoen aan de behoefte van het jonge boompje. De ene is daarbij al wat kieskeuriger dan de andere. Zaden van esdoorns zijn opportunisten, ze kiemen massaal en onbesuisd en zien wel wat ervan terecht komt. Andere zaden moeten eerst een koude periode doorstaan of ontkiemen pas bij een bepaalde daglengte en lichtintensiteit. Vaak zijn droogteperiodes bepalend voor het al dan niet opstarten van het kiemproces. De wachtfase van zaad kan daarom heel kort zijn of juist jaren duren. Kieskeurig of niet, het betekent dat de kern van het zaad zo goed mogelijk dient te worden beschermd tegen de weersomstandigheden, vraat en andere beschadigingen. De zaadhuid van boomzaden is dan ook hard tot zeer hard en al zit het verpakt in een kwetsbaar omhulsel zoals bij een appel, het zaad zelf is steeds stevig en taai.

Het energieveld van boomzaden, van alle plantenzaden, is al even beschermend. Rondom zaad hangt er een onzichtbaar schild dat bedreigingen van buitenaf zoveel mogelijk probeert te weerstaan. Deze energetische beschermlaag is eerder naar binnen dan naar buiten gericht. Zo zijn zaden, in tegenstelling tot bloemen, heel introvert. Het zijn naar binnen gekeerde levensvormen die zich vooral concentreren op het innerlijke en op wat komen gaat. Zaden zorgen voor een behoedende sfeer die het binnenste in staat stelt om zich in alle rust en veiligheid voor te bereiden op het kiemproces. Zaden creëren een waar baarmoederlijk gevoel. Deze broedende sfeer wordt verzorgd door een heel specifiek natuurwezentje. Deze minuscule sensitieve levensvorm is het meest bewegelijke deel van het zaad. Het behoedt en trekt heel zachtjes het binnenste naar buiten toe zodat, wanneer de omstandigheden er rijp voor zijn, er meteen tot kieming kan

worden overgegaan. Het heeft als taak het zaad te verzorgen en tegelijk contact te maken met de omgeving.

Gerijpt zaad is puur ingehouden kracht. Het zaadwezentje bewaart de gesloten sfeer en het hormoon abscisinezuur fungeert als groeiremmers zodat elke vorm van ontwikkeling wordt afgeremd. Door de vrijwel volkomen toestand van rust en het zich terugtrekken in één punt heeft zaad een rechtstreekse voeling met de toestand van eenheid. De kern ervan ervaar je dan ook als een nulpunt, een bron van waaruit het zaad zijn krachten puurt. Zaad genereert zijn eigen energie en wacht vervolgens geduldig op de grote dag. Dit wachten maakt nu juist het verschil uit tussen het zaad en de boom, tussen wat we als de voorbereiding op het leven beschouwen en het ware leven zelf. Leven is groeien en bloeien. Het is een bevrijding in het licht en het ontkiemen, net als het uitkomen uit het ei en het geboren worden, kun je daarom beschouwen als het ware begin van het leven.

De zaadfase is het klaarmaken van de ontlading die gaat plaatsvinden. Zaden zijn kleine bommetjes die als doel hebben meteen raak te schieten. Voor het ontkiemende zaad is er dan ook geen tweede keuze. De explosieve beweging die het kiemen is, heeft als doel het nieuwe leven zonder enige twijfel in de wereld te zetten. Zaadkracht van bomen is daarom een van de meest duidelijke en onmiskenbare natuurkrachten. Nog meer dan het breekbare ei en de weke buik van de zoogdiermoeder laat het boomzaad zien waar het bij het ontstaan van het nieuwe leven om gaat. Vanuit een volkomen ingehouden kracht bevrijdt de kiem zich in het licht, een manifestatie die het prille dapper op deze wereld zet.